

dosarul nr. 2ra-1308/18

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău, judecătorul: D. Șuşchevici
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecătorii: A. Panov, M. Moraru, M. Anton

Î N C H E I E R E

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Mihail Busuioc,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „Moldovagaz” împotriva lui Mihail Busuioc cu privire la încasarea datoriei
și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018, prin care s-a
respins cererea de apel declarată de Mihail Busuioc,

c o n s t a t ă :

La 28 ianuarie 2016 Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” (în continuare
S.A. „Moldovagaz”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail
Busuioc cu privire la încasarea datoriei în sumă de 56 569,23 lei și compensarea
cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 1 697,08 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 05 noiembrie 2008, a
încheiat cu Mihail Busuioc contractul de furnizare a gazelor naturale
consumatorului casnic cu nr.0200316, conform căruia S.R.L.„Chișinău-Gaz”, în
calitate de furnizor, s-a obligat să furnizeze pârâului gaze naturale la locul de
consum amplasat în mun. XXXXXX, or. XXXXXX, str. XXXXXX.

Reclamantul a menționat că prin Hotărârea nr.513 din 12 martie 2013 a
Agenției Naționale pentru reglementare în Energetică cu privire la modificarea
condițiilor la licența S.A.„Moldovagaz”, activitatea de furnizare a gazelor naturale
la tarife reglementate în mun. Chișinău, din 01 ianuarie 2013, este transmisă, de la
titularul de licență S.R.L.„Chișinău-Gaz”, titularului de licență pentru același gen
de activitate - Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”. Astfel, la 10 aprilie 2013 între
S.R.L.„Chișinău-Gaz” și S.A.„Moldovagaz” a fost încheiat Contractul de cesiune
nr. 55, conform căruia S.A. „Moldovagaz” a primit dreptul la revindicările ce
decurg din obligațiile privind furnizarea gazelor naturale consumatorilor casnici
din mun. Chișinău. În conformitate cu art.566 Cod civil, transmiterea creanțelor
altfel decât prin voința părților, începând cu 01 ianuarie 2013, S.A.„Moldovagaz” a
devenit succesori al drepturilor și obligațiilor contractuale ale S.R.L. „Chișinău-
Gaz” față de consumatorii de gaze naturale din mun. Chișinău.

S.A., „Moldovagaz”, a precizat că, în calitate de furnizor de gaze naturale, a livrat la locul de consum susmenționat gaze naturale, conform condițiilor stipulate în contract, executându-și astfel obligațiile sale integral, cu bună credință. Totodată, la 24 februarie 2015, în rezultatul verificării efectuate de către operatorul rețelei de distribuție, la adresa menționată s-a constatat încălcarea clauzelor contractuale prin conectarea ilicită a instalației de gaze la rețeaua de gaze până la echipamentul de măsurare, prin intermediul unui ștuț de metal cu ocolirea echipamentului de măsurare, fără evidența consumului de gaze.

La 26 februarie 2015 a fost adoptată Decizia nr.40 a S.A., „Moldovagaz” privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale. Conform pct.151 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale nr.415 din 25 mai 2011, în cazul în care se constată încălcarea clauzelor contractuale de către consumatorul final, care au dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat, furnizorul este în drept să calculeze consumul de gaze naturale conform sistemului paușal, ținând cont de volumul facturat și achitat de către consumatorul final pentru perioada recalculării, motiv din care în temeiul deciziei nr.40. a S.A. „Moldovagaz” s-a decis efectuarea unui recalcul în baza sistemul paușal pe o perioadă de 12 luni.

Reclamantul a indicat că suma recalculată a constituit 55 166,41 lei, iar datoria pentru luna februarie 2015 a constituit 1 402,82 lei.

În conformitate cu art. 51 alin.4) lit. c) din Legea cu privire la gazele naturale, potrivit căreia consumatorul final este obligat să achite consumul de gaze naturale calculat prin aplicarea sistemului paușal, dacă se constată încălcarea de către consumator a clauzelor contractuale care a condus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale. Calculul consumului de gaze naturale în aceste circumstanțe se efectuează în conformitate cu Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale. Nerespectarea de către consumatori a obligațiilor contractuale a generat apariția datoriei în sumă totală de 56569,23 lei. Existența datoriei și cuantumul acesteia se confirmă prin factura de plată și extrasul din contul personal al consumatorului.

Reclamantul precizează că decizia comisiei, calculul efectuat în temeiul sistemului paușal și factura de plată nu au fost contestate de către consumatorul Busuioc Mihail până în prezent. Totodată, în vederea soluționării extrajudiciare a litigiului, în adresa debitorilor a fost expediată pretenția nr.13/2-1-2488 din 10 iunie 2015, care a fost lăsată fără răspuns și executare.

Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, aplicarea sechestrului pe bunurile și sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane și încasarea din contul pârâtului datoria în sumă de 56569,23 lei și taxa de stat în mărime de 1697,08 lei.

Prin hotărârea din 18 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost admisă integral cererea de chemare în judecată., încasată din contul lui Mihail Busuioc în beneficiul SA „Moldovagaz” suma datoriei în mărime de 56569,23 lei și taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 1697,08 lei, iar în total suma de 58266,31 lei.

În susținerea soluției date instanța de fond a concluzionat că solicitările reclamantului din cererea de chemare în judecată sunt întemeiate, argumentate și se

încadrează în prevederile legii, motiv din care acțiunea urmează a fi admisă integral.

La 16 mai 2016, Mihail Busuioc a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 18 aprilie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea din 29 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea lui Mihail Busuioc cu privire la scutirea de la plata taxei de stat, nu s-a dat curs cererii de apel și i s-a acordat termen de 7 zile din data recepționării încheierii pentru înlăturarea neajunsurilor.

La 19 octombrie 2016 Mihail Busuioc a contestat cu recurs încheierea instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii din 29 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii cu privire la scutirea de la plata taxei de stat.

Prin decizia din 07 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție a fost respins recursul declarat de Mihail Busuioc și menținută încheierea din 29 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 29 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost restituit apelul declarat de Mihail Busuioc.

La 05 iulie 2017 Mihail Busuioc a contestat cu recurs încheierea instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii din 29 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, ca fiind ilegală și neîntemeiată cu remiterea cauzei la Curtea de Apel la etapa punerii pe rol a apelului în alt complet de judecată.

Prin decizia din 08 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de Mihail Busuioc, casată încheierea din 29 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei la Curtea de Apel Chișinău pentru judecarea apelului.

Prin decizia din 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Mihail Busuioc și menținută hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 18 aprilie 2016.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 27 aprilie 2018 Mihail Busuioc a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, scutirea de la plata taxei de stat, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018 și a hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 18 aprilie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată, sau remiterea cauzei la rejudicare în instanța de apel în alt complet de judecată (f.d. 196-199).

În motivarea recursului recurentul a menționat că instanțele ierarhic inferioare au examinat cauza superficial, dând o apreciere arbitrară probelor din dosar, motiv din care consideră hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel ilegale și neîntemeiate.

La 13 iunie 2018 SA „Moldovagaz” a depus referință asupra cererii de recurs în care a indicat că argumentele recurentului sunt nefundate și a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 01 martie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la

12 aprilie 2018, confirmare despre recepționarea acestuia de către părți la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de Mihail Busuioc, la 27 aprilie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mihail Busuioc în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanța judecătorească

(hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Busuioc este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar aleagațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Mihail Busuioc ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul, declarat de Mihail Busuioc, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Visternicean